

HRICKO

DJEČJI PODLISTAK »HRVATSKE RIJEČI« - BROJ 101 - VELJAČA 2013.

ISSN 1821-3758

Dragi Hrckovci!

Ne znam kako vi, ali ja sam preeezadovoljna prošlotjednim provodom na Hrckovom maskenbalu. Osim što sam uživala gledati vas tako vesele, razdragane, nasmijane i prekrasno i maštovito maskirane, drago mi je da ste došli u tolikom broju i svojim dobrim raspoloženjem pridonijeli da se svi lijepo provedemo. A poseban doživljaj bilo je iznošenje Hrckove rođendanske torte, je li? To sigurno niste očekivali i drago mi je da smo vam i s tim uspjeli prirediti iznenađenje. Ovo je stvarno bio poseban Hrckov maskenbal koji će nam svima ostati u lijepom sjećanju.

A onima koji nisu bili na njemu, u ovom ćemo broju pokušati dočarati dio atmosfere kroz brojne fotografije i u okviru teme broja i na srednjim dvjema stranicama.

Prije dva dana, na Čistu srijedu ili Pepelnicu, ušli smo u korizmu, vrijeme pripreme za naš najveći blagdan - Uskrs. Vjerujem da ste se svi odrekli nečega - slatkiša, računala, televizora, bilo čega što je dio vaše svakidašnjice, te da ćete tijekom ovog razdoblja biti darežljiviji, milosrdniji i suosjećajniji. A budući da sljedeći broj Hrcka izlazi tjedan dana prije spomenutog blagdana, počnite polako pripremati svoje radove na temu Uskrsa.

Veliki pozdrav u ime cijelog Uredništva!

I. P. S.

Iz sadržaja izdvajamo:

Održan X. Hrckov maskenbal.....	4-5
Sudjeluj u kvizu »Čitam i skitam«.....	6-7
Održano VII. Književno prelo Hrvatske čitaonice.....	8
Drvo tvog života.....	9
Sve u svoje vrime.....	18

Izdavač: NIU »Hrvatska riječ«

Urednica izdanja: Ivana Petrekanić-Sič

Suradnici: Bernadica Ivanković, Zoltan Sič, Katarina Čeliković, Ana Čavrgov, Marina Piuković, Vesna Huska, Miranda Glavaš-Kul i Maja Andrašić

Lektorica: Katarina Vasiljčuk

Korektor: Mirko Kopunović

Tehnički prijelom: Thomas Šujić i Jelena Ademi

Obrada slika: Nada Sudarević

E-mail: hrhrcko@gmail.com

Hrcko izlazi uz redovitu potporu Pokrajinskog tajništva za informiranje,
kao i uz povremenu potporu Pokrajinskog tajništva za obrazovanje
i kulturu i Ministarstva kulture Republike Srbije

Uskoro Općinska i Zonska smotra recitatora

Dragi moji mali i veliki recitatori, nadam se da ste se počeli spremati, jer uskoro će početi natjecanja. Pozivi su podijeljeni svim školama i vjerujem da ste već odabrali pjesmu koju ćete recitirati.

U subotičkoj Gradskoj knjižnici, koja je inače organizator prvih dviju razina natjecanja recitatora, doznajemo kako će Općinska smotra recitatora biti održana u njihovoj čitaonici 1. ožujka.

Pobjednici s ove razine iz Subotice, kao i s natjecanja u Apatinu, Bačkoj Topoli, Somboru, Kanjiži, Adi, Senti, Bečeju i Malom Idošu, kazivat će poeziju već za tjedan dana, točnije 7. ožujka.

Dakle, pred nama je vrijeme za stiholupce i baš se radujem.

A vi?

B. I.

Hrckovi detektivi

Ako ste prošloga petka bili na Hrckovom maskenbalu, ovaj vam zadatak sigurno neće biti težak. Oni koji se nisu družili s nama, pomoć će morati potražiti od svojih drugara, koji su prisustvovali ovom veselom događaju. U okviru maskenbala po prvi puta smo za vas priredili jedan zanimljiv i poučan kviz, kroz koji ste nam pokazali koliko zapravo znate o svom podlisku. A naše pitanje glasi: »Kako se zove kviz priređen u okviru 10. Hrckovog maskenbala?«

Odgovor pošaljite na adresu: NIU »Hrvatska riječ«, Trg cara Jovana Nenada 15/II, s naznakom: Za »Hrckovog detektiva«.

Zaslužene darove dobit će 10 sretnih dobitnika!

Očekujem vaša pisma!

Hrcko

Kupon za Hrckove detektive!

Točan odgovor je: _____

Ime i prezime: _____

Škola i razred: _____

Adresa: _____

Mjesto: _____

Nagrađeni detektivi

Dragi moji Hrckovci, izgleda da vam je zadatak iz prošlog broja ipak bio težak, jer smo po prvi put dobili veliki broj netočnih odgovora i to mnogo više nego ispravnih. Najviše vas je odgovorilo da je prvi Hrckov maskenbal održan 2003. godine, i da je to točno, ove bi godine održali 11., a ne 10. po redu maskenbal. To znači da je točan odgovor - **2004. godine.**

Iako u svakom broju nagrađimo deset Hrckovih detektiva, a dobro rješenje imalo ih je njih jedanaestero, ovoga puta dodijelit ćemo jednu nagradu više. Drugima poručujem da ne budu tužni, jer će im se nekom sljedećom prilikom posrećiti, naravno ako dobro urade zadatak.

Dobitnici nagrade su:

1. Anamaria Tumbas, IV. h, OŠ »M. Vuković«, Subotica
2. Ana Mandić, IV. h, OŠ »M. Vuković«, Subotica
3. Valentina Mačković, II. h, OŠ »M. Vuković«, Subotica
4. Magdalena Temunović, OŠ »I. Milutinović«, Subotica
5. Lucija I. Ivandekić, III. c, OŠ »I. Milutinović«, Subotica
6. Dunja V. Hajduk, II. c, OŠ »I. Milutinović«, Subotica
7. Matea Rudinski, II. h, OŠ »S. Sava«, Aleksandrovo
8. Marijan Osmanović, OŠ »S. Sava«, Aleksandrovo
9. Maja Osmanović, II. h, OŠ »S. Sava«, Aleksandrovo
10. Mateja Evetović, II. h, OŠ »S. Sava«, Aleksandrovo
11. Robert Miler, II. h, OŠ »S. Sava«, Aleksandrovo

Nagrađenima od srca čestitam!

Hrcko

TEMA BROJA

HRCKO PROSLAVIO ROĐENDAN!!!

Održan X. Hrckov maskenbal

Wow!...Yeah!...Cool!... Extra!... Pokušavam se sjetiti još nekoliko kratkih i efektnih izraza kojima bih opisala vaše reakcije za ovogodišnji deseti po redu Hrckov maskenbal, koji je bio točno prije tjedan dana, 8. veljače, u restoranu KTC-a u Subotici. Upravo tako, sve najave bile su točne, ovo je bio pravi tulum, koji nisu svi mogli izdržati do kraja. Trebala je tu kondicija u svakom smislu, jer program je bio bogat i interesantan.

Svima je dobro poznato kako je Hrckov maskenbal jedina manifestacija za djecu koja okuplja baš sve klince u Vojvodini, koji ili pohađaju nastavu na hrvatskom jeziku ili makar predmet hrvatski jezik s elementima nacionalne kulture, ili su jednostavno članovi neke hrvatske udruge. Bilo kojoj skupini da pripadate, zajednički imenitelj vam/nam je svakako materinski hrvatski jezik. Stoga smo se i ove godine okupili u Subotici na jubilarnom X. Hrckovom maskenbalu. A bilo vas/nas je sa svih strana: iz Subotice (djeca iz OŠ „Matko Vuković“, OŠ „Ivan Milutinović“, OŠ „Sveti Sava“ i vrtića „Marija Petković“), potom djeca iz OŠ „22. oktobar“ iz Bačkog Monoštora, OŠ „Matija Gubec“ iz Tavankuta skupa s vrtićem „Petar Pan“, OŠ „Vladimir Nazor“ iz Đurđina, OŠ „Ivan Milutinović“ iz Male Bosne, odakle su stigla i djeca iz vrtića „Bambi“, OŠ „Aleksa Šantić“ iz Vajske, OŠ „Ivo Lola Ribar“ iz Plavne, HKUD „Vladimir Nazor“ iz Sombora, HBKUD „Lemeš“ iz Svetozara Miletića, HKPD „Silvije Strahimir Kranjčević“ iz Bačkog Brijega, KPZH „Šokadija“ iz Sonte, HKC „Srijem - Hrvatski dom“ iz Srijemske Mitrovice i HKD „Šid“ iz Šida. Nadam se da nisam nikog izostavila, jer puno je i samo pročitati imena svih udruga i škola odakle su došla djeca. Ali to nije bio nikakav problem. Naprotiv, ugođaj je bio još bolji i ljepši kad smo vidjeli da nismo sami i da nas puno ima.

HRCKO

TEMA BROJA

Sve nas je okupio Hrcko osobno, koji se tijekom programa često obraćao djeci ne krijući svoju radost što se toliko njih okupilo na njegovom rođendanskom maskenbalu. Program je vješto vodila naša Željka Vukov koja nas je stalno držala u neizvjesnosti govoreći kako još ima neko iznenađenje za nas. Novina je svakako bio Kviz „Hrckovi klikeraši“ u kojem su znanje o Hrcku provjerili predstavnici svih navedenih škola i udruga. Žiri u sastavu naše drage Anđele Horvat, koja u Hrvatskom nacionalnom vijeću skrbi za nas djecu i naše obrazovanje na hrvatskom jeziku, Bernadice Ivanković, koja je urednica Hrckovih strana u „Hrvatskoj riječi“ te Ivane Petrekanić Sič, urednice podliska „Hrcko“, nije imao ni malo lak posao. Natjecanje je bilo neizvjesno do samoga kraja, pa su na koncu bila postavljena i dodatna pitanja i zadaci, nakon čega su i proglašeni najbolji Hrckovi klikeraši: prva je bila Teodora iz Sombora, drugi Vedran iz Plavne, a treća Milica iz Tavankuta. Oni su osvojili lente i lijepe darove, a nagrađeni su i ostali sudionici za trud i sudjelovanje. Za dobro raspoloženje, pjesmu i ples bile su zadužene „Đurđinske cure“ koje su nam svirale na Hrckovom maskenbalu, a svirale su i Hrcku rođendansku pjesmu, koju smo mu svi skupa otpjevali uz deset upaljenih svijeća na prekrasnoj torti na tri kata. Da, da... dobro ste proči-

tali, bila je i torta! Pa kakav je to rođendan bez torte?! Hrcko je morao zatvoriti oči jer nije znao za ovo iznenađenje, a mi smo mu s velikom radošću odbrojavali godine unatrag i skupa s njim puhali u svijeće. Ne znamo što je zaželio, jer nam nije htio odati, ali će mu se sigurno ispuniti želja, jer ih je ugasio u trenu. Nakon toga smo svi mi, sudionici ovog rođendanskog tulumu, dobili po komad torte u obliku krem bananice. Baš je pažljiv bio taj Hrcko, sve nas je počastio.

Posebno smo svi uživali u dobrom plesu, što se i vidi na fotografijama. Igralo se i pjevalo, kao da nemamo namjeru ići doma. A i zašto bismo kad nam je na tulumu bilo stvarno extra!!! Djevojke animatorice su nas spretno vodile u vlak, pokazivale nam korake svima nam poznate pjesme „Stojim na kantunu“ te „Hoki - poki“, ali i drugih pjesama.

Na koncu, svi smo dobili i darove od Hrcka i organizatora NIU „Hrvatske riječi“, koje smo ponijeli doma uz obećanje da se vidimo i sljedeće godine, u istom, ako ne i većem broju.

Do tada nam preostaje da čitamo i uživamo u našem podlisku „Hrcko“.

Himna Kviza:

Čitaj, skitaj, knjigu pitaj!

Zašto panda gricka bambus?
Što je nebo plave boje?
Zašto pjesnik pjesmu piše?
Reći će ti knjige tvoje.
Baš su knjige pametnice
Velike, srednje i male
Sve su radost, sve su melem
Za te klince radoznale.

Zašto Sunce noću spava?
Zašto danju spava sova?
Od čega je čokolada?
Kazaće ti knjiga nova.
Ako ne znaš ti potraži
Slova će ti puno reći
Kad si sam i nemaš kuda
U knjizi ćeš druga steći.

Zato čitaj svakog dana
Pitaj knjigu sve što želiš
Radost, sreću, čak i tugu
Možeš s njom da podijeliš.
Ona će ti biti vjerna
Kao kuca sa tvog praga
Pokloni je svom drugaru
Uspomena to je draga.

Čitaj, skitaj, knjigu pitaj!
Pođi s njom na putovanje
Družite se na tom putu
Jer ti knjiga daje znanje!

Marjan Kiš

JEDINSTVENI SVIJET BAJKI

Sudjeluj u Kvizu »Čitam i skitam«

Da ne povjeruješ, još nedavno su bili božićni blagdani, a sad je već uveliko druga polovica veljače. Dugo najavljivani, peti po redu Kviz za poticanje čitanja subotičke Gradske knjižnice „Čitam i skitam“ startao je 1. veljače i traje puna dva mjeseca, točnije do 31. ožujka.

Pouzdamo znam kako vas ima puno koji ste se obradovali ovom događaju jer volite knjige, ili kvizove, ili putovanja, ili izazove... koji god da vam je razlog, nije bitno, bitno je da je kviz počeo.

E sad, dragi moji, vi koji se uvijek 'smarate' na ovakvim događajima, samo da vam kažem kako je ove godine kviz nešto, pa možda i puno drugačiji, i to u vašu korist. Ili bih to bolje rekla ovako - ovogodišnji je kviz objedinio sve dobre stvari stare tradicije čitanja knjiga i uporabe novih suvremenih medija. Jednostavnije kazano, knjiga je i dalje u centru, odnosno ona se mora pročitati, ali rješenja se upisuju u on-line upitnik na internetskoj stranici Gradske knjižnice (www.subiblioteka.rs).

Krenimo od početka.

Što je Kviz za poticanje čitanja?

Kviz za poticanje čitanja je akcija kojom Gradska knjižnica želi knjigu vratiti mladim čitateljima, a čitatelje knjižnici, i očekuje masovniji odaziv. Dakle, očekuje se da ćete svi sudjelovati!!! Akcija se provodi peti put na svim trima službenim jezicima Grada Subotice: srpskom, mađarskom i hrvatskom jeziku, u **veljači i ožujku** na Dječjem odjelu Gradske knjižnice, kao i u svim gradskim i prigradskim ograncima.

Sudionici u programu

U kvizu sudjeluju učenici osnovnih škola Grada Subotice, članovi Gradske knjižnice. Što ste, nadam se, svi vi. Ukoliko netko nije član Gradske knjižnice, može to postati tijekom trajanja kviza (u veljači i ožujku) po **promidžbenoj cijeni od 300 dinara**. Istodobno, vi koji ste članovi Dječjeg odjela ili nekog od prigradskih ograna, u ovom razdoblju možete obnoviti svoje članstvo koje vam važi sljedećih godinu dana.

HRCKO

Način provedbe kviza

Ne znam je li vam poznato da je u svijetu 20. prosinca 2012. godine započela **Godina braće Grimm**, jer je upravo na taj datum bilo točno 200 godina od prvog izdanja Grimmovih bajki. Gradska knjižnica se priključila obilježavanju ovog značajnog jubileja te je ove godine kviz posvećen braći Grimm i njihovom djelu.

Pitanja su ista za sve dobi (od I. do VIII. razreda). Još jedna novina je uvođenje **on-line upitnika** koji će, vjerujemo, biti privlačniji djeci za popunjavanje. Sudionici kviza trebaju pročitati nekoliko bajki braće Grimm te popuniti on-line upitnik na internetskoj stranici Gradske knjižnice <http://www.subiblioteka.rs/hr/online-kviz/>. Samo popunjavanje on-line upitnika neće vam oduzeti više od pet minuta vašeg vremena. Veoma je jednostavno, potrebno je samo odabrati jedan ili više (ovisno što se traži) od ponuđenih odgovora.

Kviz možeš po volji rješavati sve dok ga ne zaključiš i odlučiš poslati. Stoga, dobro se pripremi i ispunjavaj pažljivo, jer kviz možeš poslati samo jedanput. Dobro provjeri sve odgovore prije nego ih pošalješ. Kviz možeš poslati s bilo kojeg računala. Ukoliko imaš bilo kakvo pitanje ili dvojbu, obrati se za pomoć svom knjižničaru na Dječjem odjelu ili nekom od prigradskih ogranaka subotičke Gradske knjižnice. Rok za slanje upitnika je **31.03.2013.**

Završna svečanost i 100 NAGRADA

Svi ispravno popunjeni upitnici bit će uključeni u izvlačenje koje će biti organizirano na završnoj svečanosti priređenoj **2. travnja 2013. godine na Međunarodni dan dječje knjige**. **Svaki sudionik kviza može osvojiti jednu od 100 nagrada.** Bit će tu veoma vrijednih nagrada: bicikl, roleri, putovanja - izlet, knjige, školski pribor i drugo.

Popis nagrađenih učenika

Popis nagrađenih učenika bit će objavljen u svim subotičkim medijima i školama te dostupan na Dječjem odjelu i na internetskoj stranici: subiblioteka.rs

Bernadica Ivanković

Godina braće Grimm

Braća Grimm - Jacob (1785.-1863.) i Wilhelm (1786.-1859.) - bili su poznati njemački znanstvenici i osnivači germanske filologije. Rođeni su u njemačkom gradu Hanau, blizu Frankfurta. Međutim, najviše su poznati po svom radu na sakupljanju njemačkih narodnih pripovjedača, koje su već nakon prvog izdanja („Dječje i obiteljske bajke”), tiskanog prije dva stoljeća, 20. prosinca 1812. godine u Njemačkoj, ušle u riznicu europske dječje književnosti. Te priče doživjele su bezbrojna izdanja i mnoge prerade, prevedene su na više od 170 svjetskih jezika, i pokraj Lutherove verzije Biblije smatraju se najpoznatijim djelom povijesti njemačke književnosti.

Zato, u Godini braće Grimm subotička Gradska knjižnica želi kroz igru provjeriti vaše znanje o braći Grimm i njihovim bajkama.

Održano VII. Književno prelo Hrvatske čitaonice

Mali pjevači i glumci oduševili publiku

Oko pedesetero djece, inače članova Hrvatske čitaonice i sudionika prošlogodišnjeg Etno kampa, pjesmom je otvorilo VII. Književno prelo u ponedjeljak, 11. veljače. Njih su i tada i sada pripremali Anita Kovač i Nikola Bašić. Pjevali su kao jedan, a ni mikrofoni im nisu trebali. Kako ih je samo bilo lijepo vidjeti tako skupa na bini, a oni su nam rekli da je još ljepše bilo na probama jer se one uvijek završe druženjem i igrom. Pa kako onda da ne bude i rezultata. Nisu to jedini plodovi rada naših malih prijatelja iz Hrvatske čitaonice. Oni su se potrudili pokazati kroz program, koji je bio kolažnog tipa, što su sve radili i čime su se bavili tijekom prošle godine u Hrvatskoj čitaonici.

Kao i svake godine, Književno prelo, za razliku od drugih prela, na stol stavlja knjigu, te je cijeli program u znaku knjige, govori se o knjizi, iz knjige te u čast knjige, što je i uobičajeno kod programa Hrvatske čitaonice. Osim toga, kako je Književno prelo uvijek početkom veljače, to je i prigoda da se proslavi rođendan Hrvatske čitaonice koji ove godine nije okrugao, ali je svakako bitan. Još jedna svječića na torti i sada ih ima ukupno jedanaest.

Hrvatska čitaonica ima veoma uspješnu suradnju s PU «Naša radost», posebice s vrtićom «Marija Petković», stoga su njihovi predškolci nastupili kao gosti na Književnom prelu. Predstavili su se adaptiranim ulomkom Matije Poljakovića «Ode Bolto na ogled» koji su oni nazvali «Ode Ivo na ogled», a pripremile su ih odgojiteljice Dajana Šimić i Emina Kujundžić. Oh, da ste ih samo vidjeli, pozavidjeli bi im i stariji glumci, s koliko ljubavi i žara su izveli ovaj igrokaz. Da je bilo uspješno pokazale su i više nego dobre reakcije publike, koja ih je često prekidala i nagrađivala pljeskom i smijehom, što znači da je bilo jako dobro.

Nešto malo stariji njihovi drugovi, sada već školarci, izveli su jedan igrokaz. To su bili članovi Male scene Hrvatske čitaonice koji su također nasmijali publiku.

Prema tekstu Marjana Kiša koji je adaptirala, proširila i režirala Bernadica Ivanković, predstavili su se publici igrokazom «Pajica se upišio». Već po naslovu i sami zaključujete da je to bila komedija u kojoj su se jako dobro snašli: Davorin Horvacki (doktor), Lucija Ivanković Radaković (mama Tilka), Zdenko Ivanković (tata Tomo), Matija Sekereš (sin Pajica), Magdalena Temunović (teta Mara), David Dujak (striko Lazo), Regina Dulić (snašica Roza), Kristina Nađkanas (svekrva), Augustin Žigmanov (taksista), Ana Piuković (medicinska sestra), Dunja Šimić (gospođa Marina) i Hermina Križanović (djevojčica Josipa).

Ono po čemu je svakako Hrvatska čitaonica možda i najpoznatija jesu njeni recitatori. U okviru obilježavanja Godine hrvatskih velikana u Vojvodini, ovoga puta recitatori su kazivali stihove svećenika i pjesnika Alekse Kokića. Zaslužni za ovaj dio programa od djece bili su Petar Huska, Martina Čeliković, Donna i Claudia Karan.

Lijepo je bilo ove godine na Književnom prelu. Nisu ovo bile jedine točke ovogodišnjeg programa. Mi smo samo zabilježili one koje su izveli naši mali ili malo veći drugari, uz poruku da se jako ponosimo njima, što njeguju svoj materinski hrvatski jezik i bunjevački govor.

Bernadica Ivanković

DUHOVNI KUTAK

DRVO TVOJEGA ŽIVOTA

Sve je u drvo tvogega života urezano.
Život - i tvoj, i moj!
Prvi plač i koraci. Prve riječi radosti.
Zanosi. Samoće i ljubavi. Patnja i umor. Trud svakidašnji.
Zahvalnost i nadanja. Posustajanje i padanja. Hod zauvijek.
Svjetlost u nebrojenim oblicima i izričajima.
Blizina.
Život - i moj, i tvoj.
Sve je u drvo tvoga križa, Isuse, urezano. U tvom križu svatko
iščitava svoje ime i svoj lik i pronalazi križ po mjeri svojega srca,
jer je sve u dno tvogega srca urezano.
Tvoj križ ne mjeri. Tvoj križ, Isuse, ljubi.
Blagoslovio te blagi i dobri Bog.
Ispunio te svojom snagom da lako možeš nositi svoje životno
breme.
Pratio te na svim tvojim putovima, da pouzdano možeš gledati u budućnost.
Blagoslovio tvoj rad i napore koji ti donose radost i zadovoljstvo.
Okružio te ljudima koji su ti bliski i koji te vole, koji te prihvaćaju onakvim kakav jesi.
Podario ti dar skromnosti da svako odricanje ne smatraš gubitkom.
Dao ti snagu da ostaviš ono što nisi kadar čvrsto izdržati.
Podario ti budno srce, koje prepoznaje tragove sadašnjosti, otvorene oči koje vide, otvorene uši koje čuju tihe
glasove, otvorene nosnice koje osjećaju dah života, budni smisao za otkrivanje novog i očuvanje starog, da ne
postane dosadno, nježne ruke koje daju sigurnost, snažne ruke koje pružaju zaštitu, čvrste noge koje mogu daleko
stići.
Blagoslovio te i sačuvao Stvoritelj, da uvijek ostaneš ono što već jesi:
NJEGOVA SLIKA!
Obasuo te svojom ljubavlju!
Darovao ti mir i spasenje. Amen.

Izvor: Moj mali eko katolički kalendar.

Matija Vojnić Tunić

Leona Matković

Donna Karan

KUTAK ZA STIHOLJUPCE

Volim te... budi moja ljubav

Jeste li se zaljubili? Mmmmm. Veljača je. Prošlo je i Valentinovo. U zraku se još uvijek osjeća miris ljubavi. One uzvraćene, ali i neuzvraćene, prijateljske i majčinske. Nije važno koju imate, važno je da volite i da vas netko voli. Ljubav pomaže čovjeku biti bolji, smjeliji, ljubav od kukavice pravi heroja i obratno. Ljubav čini čuda. A što je ustvari ljubav? Mnogi su pokušali odgovoriti na ovo značajno pitanje, odgovori su različiti, a svi su točni. Kako je to moguće?! Pitam se hoće li ikada netko sastaviti definiciju jedinstvenu za sve - što

je ljubav? Najveći pjesnici i umjetnici pokušali su riječima i slikama opisati ljubav, ali ona se ne može u potpunosti izreći, uvijek ostaje nešto nedorečeno, ona se osjeća. Zato, nećemo više razglabati o tome, prepustite se njoj - LJUBAVI - i uživajte! Za sve vas koji „ljubite“ lijepu pisanu riječ, evo prekrasnih stihova o ljubavi. Mmmmmmmmm, ljubav...

B. I.

Ljubav

Tiho, tiho,
molim tiše,
nebo čudnim ritmom diše,
mlad mjesec se zaljubio,
sjajnu zvijezdu zagrlio,
ključeve joj zlatne nudi
tiho šapćući: „Moja nježna tajna budi.“

Tiho, tiho,
molim tiše,
jablan brezi granje njiše,
savio je vršak nježan -
poljubac je neizbježan.

Tiho, tiho,
molim tiše,
Ana u spomenar piše:
Mjesec voli jednu zvijezdu,
jablan ljubi svoju brezu,
ja ću srce nacrtati,
u crveno ga obojiti,
tri ću riječi upisati,
ali to Ivan ne smije znati.

Ruža Zubac - Ištuk

HRVATSKI JA VOLIM

Provjeri svoje znanje! Zaokruži točne odgovore!

1. a) Ja bih volio.
b) Ja bi volio.
2. a) Biti će na skijanju do subote.
b) Bit će na skijanju do subote.
3. a) Vožnja s biciklom bila je naporna.
b) Vožnja biciklom bila je naporna.
4. a) Lee i Andree još nema.
b) Leje i Andreje još nema.
5. a) U Subotici 10. siječnja 2013.
b) U Subotici, 10. siječnja 2013.
c) Subotica, 10. siječnja 2013.

Točni odgovori:

1. a) **Ja bih volio.**

Zašto? Jer su oblici aorista glagola biti: ja bih, mi bismo, ti bi, vi biste, on, ona, ono bi, oni bi.

2. b) **Bit će na skijanju do subote.**

Zašto? Ako se ću, ćeš, će... nađe ispred infinitiva, on ostaje nepromijenjen, a ako se nađe iza, infinitiv se krati. Dakle, možemo reći: će biti ili bit će, ali nije točno će bit ili biti će.

3. b) **Vožnja biciklom bila je naporna.**

Zašto? Ako instrumentalom izražavamo sredstvo, ne upotrebljavamo prijedlog s/sa. Dakle, nije dobro:

Vozimo se s vlakom. Nego: Vozimo se vlakom.

4. a) **Lee i Andree još nema.**

Zašto? Kod ovakvih imena (Tea, Andrea, Lea) ne treba umetati j između dva samoglasnika. Stoga ćemo reći: Nagradu ćemo dati Andrei, Tei i Lei.

5. a) **U Subotici 10. siječnja 2013.**

c) **Subotica, 10. siječnja 2013.**

Zašto? Ukoliko ispred imena mjesta stoji prijedlog (u), ne treba pisati zarez, a ako prijedloga nema, onda se iza imena mjesta obvezno piše zarez.

Miranda

Škola slave

Kažu, najteže je navesti tinejdžera da čita. Moguće je, ali mislim kako je bitna samo tema. Pa i tinejdžeri su ljudi, i oni imaju potrebu za čitanjem, samo im se možda malo zanimanja razlikuju od naših. Stoga sam odlučila ovoga puta preporučiti jednu interesantnu ediciju knjiga baš za ovu dob, s porukom da je možete pronaći na policama Dječjeg odjela Gradske knjižnice u Subotici. Svi vi koji ste voljeli gledati "Prvi glas Srbije" svakako ćete zavoljeti i ove knjige.

Edicija tinejdžerskih romana Cindy Jefferies pod zajedničkim naslovom "Škola slave" ima šest nastavaka ("Posegni za zvijezdama", "Zvijezda u usponu", "Suparnici", "Tajna želja", "Tarin trijumf" i "Slomi nogu").

Spisateljica Cindy Jefferies se u životu bavila raznim stvarima, uključujući izradu venecijanskih maski te rad na televiziji. Cindy je odlučila napisati "Školu slave" nakon što je doživjela uspone i padove svoje djece, koja su se bavila glazbenim poslom. Njezin uvid u živote budućih pop zvijezda i njezino vlastito glazbeno obrazovanje znače da Cindy zna koliko može biti uzbudljiva zahtjevna potraga za slavom.

Ukratko, o čemu se radi u „Školi slave”? U prva dva dijela glavni lik je djevojčica Chloe koja voli pjevati i uspije dobiti stipendiju za vrhunsku pop akademiju Rockely Park. To je akademija u kojoj se pripremaju pop zvijezde, tekstopisci i glazbenici. Nakon što je uspjela uvjeriti svoje roditelje da lijepo pjeva, dobiva stipendiju i odlazi u Rockely Park, ostaje sama odvojena od obitelji. Tu upoznaje već poznate blizanke Pop i Lolly, koje joj postaju prijateljice, i Taru s kojom se nikako ne slaže. Iako dobro pjeva, glas joj je slabašan, pa zbog toga dolazi u pitanje njen nastup na završnom koncertu školske godine. Ipak, svi njezini prijatelji shvaćaju njezin problem i pokušavaju joj pomoći, jer svi u njoj vide zvijezdu u usponu.

Da vam ne bih opisivala sve dijelove, samo ću vam ovoliko reći, tek da vam zagolicam znatiželju te da poželite sami posegnuti za nekim od šest nastavaka ovog interesantnog serijala knjiga. Bit će tu riječi i o momku Dannyju, talentiranom bubnjaru, i Charliju koji je također bubnjar na akademiji, ali je prilično ljubomoran na Dannyjev uspjeh. Što će se dogoditi na njihovom zajedničkom koncertu? I da ne nabrajam dalje.

Sigurna sam da će vam se svidjeti tema, kao i da ćete uživati čitajući knjige iz serijala „Škola slave". A kad pročitate, preporučite ih i svojim prijateljima. Ove serijske romane rado će čitati tinejdžeri i tinejdžerice koji maštaju o slavi.

B. I.

♥♥♥ SLOMLJENA... IZOLIRANA... I OPET SE SMIJEM!!! LOL! ♥♥♥

Bog! Prošle sjajne ferije brzo kao tren, počela škola, koju sam - možda prvi put u životu, al' ne bih o tome - malo i čekala, a ja? Nećete vjerovati! Slomila sam nogu! Bile smo na klizanju nas pet frendica, a onda je pametna Lidiya našla vikati: „Ajmo zvijezdu!!!!“ Tako ona zove da se uhvatimo desnom rukom sve skupa, a lijevu pružimo natrag i onda pokušamo klizati u krug što brže. Nisam dosta čvrsto uhvatila Marinu i - šljus! Bilo bi smiješno da nije boljelo!!! Boli još i sad ☹, ali ja sam hrabra curka ☺...

Mama je išla do razredne i ispričala joj malo i previše - te kako se brinem zbog predugog izostajanja i završnih ispita, kako sam pročitala sve lektire za osmi i još se živciram jer nemam što ozbiljno raditi.... Malo je pretjerala, kao i sve mame uvijek. Ipak, što god vi, društvo, mislili, nije mi svejedno. Naravno da ću odležati ovo, kad sam se već uvalila, ali meni je ipak važno što će biti. Recite da sam štreberica ako hoćete, ali škola jest važna. Naravno, važnija je obitelj, prijatelji, zdravlje i radost, ali je važna. Nije me stid priznati da učim i za dobre ocjene, kako bih mogla upisati školu koju želim i nastaviti put u budućnost kakvu želim! Znam da možda ponešto i propuštam radi škole, ali ipak imam ispunjeniji život od mnogih mojih vršnjaka i vršnjakinja. A kad upišem studij, znam da ću naći vrijeme i za obitelj i za prijatelje, jer mi i sad već učenje ide lakše i brže nego prije. Sve isplaniram, rasporedim si poslove i onda - GO FOR IT! „Pametna šešir“ na pametnu glavicu i - gotov uspjeh... Ako ne ide, zamislim da sam istraživačica ili profesorica i mijenjam glas dok učim... pa kad se dobro ismijem, nastavim. Znam da mi ne vjerujete da učenje ne može bit zabavno ni pol k'o FB, ali još niste upoznali - moj način. Jednom ga možda patentiram i obogatim se ☺. Onda ću imati slobodno sve vrijeme na svijetu... Premda znam da ću i onda birati dobru knjigu prije nego sapunicu na televiziji ;). Takva sam!

Dobre strane ovog ležanja, osim pročitanih lek-

tira i još desetak odabranih „običnih“ knjiga, koje već dugo čekaju na polici, jesu i porukice od prijatelja. Žele mi brz oporavak, nasmijan i sunčan dan. Prije ovoga mi nije bilo zanimljivo slati i primati smsice od prijatelja koje vidam svaki dan u školi. Sad, kad ih ne mogu vidjeti, baš mi je drago... Šalju mi ih i oni za koje nikad ne bih pomislila da će tako nešto učiniti, pa oni koji sigurno nisu imali moj broj... Svakom odgovorim, jer se uvijek obradujem! Tako sam i ležeći s nogom u gipsu stekla - nove prijatelje ☺!!! „Porukira“ mi i ♥... Ustvari, on najviše. I porukira i „mailira“. Na FB mi ne stavlja ništa, jer ni on ni ja ne volimo te blesave objave, koje najčešće ne

znače - baš ništa. Zbog maila sam i uvjerila mamu da mi daju njihov laptop da ga mogu nositi u svoju sobu i imati ga blizu dok u dnevnoj sjedim ili ležim i pazim malene. I oni su dobra strana - tako su medeni dok prilaze i pitaju: „Seko, boji?“ ili „Tina, hoćeš mi čitati? Što god ti hoćeš... Ajde, ti čitaš još bolje nego mama...“

Loše strane su - ne mogu k frizeru, a kosa me užasno živcira. Ovako ću se šišati kad mi skinu ovo čudo! Jel' da je cool? Dalje, moj birthday party se odgađa do daljnjeg, a preležala sam i sve maskenbale i Valentines party...

Namjerno izbjegavam napisati što jedno drugom ♥ i ja pišemo... Neka to bude slatka, mala tajna - čak i za dnevnik ☺. Voli vas

Teenica
tanagerica ♥

HRCKO

Izgubljeno srce

Jao meni! Izgubio sam srce!

Shvatio je Nikola da je izgubio nešto važno, ali tek kad se vratio kući iz škole. Gubio je on i drugo, ali ovo srce je za njega bilo važno. Nije toliko važno što je srce bilo na ključevima i što bez ključeva ne može ući u kuću. Srce je njemu najdraži dar. Čuva ga od prošlog, a izgubio ga je baš pred slavlje novog,

jedanaestog po redu rođendana. Srećom, u kuću je mogao ući jer su roditelji već stigli s posla. Upf, imao je sreće. I ovoga puta.

U kući i školi važno je neko glupo pravilo: Ako hoćeš nešto zaboraviti da si imao, samo daj Nikoli. On je gubitnik bez razloga. Sve voli imati, a kada dobije, u istom mu danu nestane omiljena stvar, baš ona koju je jako dugo želio. Ustvari, naš Nikola zaboravlja. U nižim je razredima znao ostaviti i jaknu usred zime po koju se vraćao kad su ga pitali nije li mu hladno. A da, događalo se da u školu nosi kapu na glavi, a na povratku nema ni kapu ni rukavice. Spremačice su često stavljale zaboravljene stvari na jednu policu pokraj zbornice kako bi se sretno vratile svojim vlasnicima. Na polici, svi su to već znali, najviše je bilo Nikolinih predmeta, među kojima, a tko bi znao zašto, najviše je bilo bilježnica. Možda je razlog bila stalna selidba u petom razredu iz jednog kabineta u drugi.

Nježne plave oči i osmijeh, iskren i razoružavajući, nisu nikome dopustili da se naljuti na zaboravka. Društvo iz razreda imalo je još jedno nepisano pravilo - čuvati Nikoline stvari, podsjećati ga na obveze. On je, naime, zaboravio roditeljima javiti kad je roditeljski sastanak, „domaći“ je bio najčešće svaki drugi put urađen. Nikola je bio zahvalan svima koji su ga štitili od „zaboravnosti“ i nagrađivao ih svojom duhovitošću, često na svoj vlastiti račun. Tko onda ne bi za neki vic vratio Nikoli njegov šestar, čak su mu mobitel nosili kući jer ga je morao isključiti za vrijeme nastave i staviti pod klupu. Ma, tko bi se sjetio bezvučnog mobitela! Svi u školi pamte kako je prošloga ljeta donio sladoled u kornetu na veliki odmor i stavio ga na torbu kako bi ga s uživanjem pojeo odmah nakon sendviča. No, ne treba puno pogađa-

ti - slučajno, sasvim slučajno, sladoled se potpuno rastopio - Nikola se nije sjetio sladoleda sve dok nije čuo zvono za početak sata.

Rješenje se tražilo... I našlo! Mama je predložila da Nikola sve zapiše na papiriće kako ne bi zaboravio važne događaje, što treba nositi u školu, kada treba platiti izlet, kuda i kada treba ići... Pisao je Nikola svakoga dana više

papirića i to je funkcioniralo nekoliko dana. A onda je tih papirića najprije bio pun pretinac školske torbe, a potom se više nije mogao snaći i prepoznati koji su papirići već „potrošeni“, a koji još važe. I tu dolazi u pomoć Sanja! Sjedila je u razredu u istom redu i podsjećala Nikolu što treba staviti u torbu, što reći kod kuće roditeljima, što donijeti sljedećega dana u školu. Postali su bliski prijatelji, ali je Nikola ipak, malo uz osmijeh, malo uz Sanjino čuđenje, prestao „slušati“ svoj živi podsjetnik. Češće je spuštao svoj plavi pogled kada je ona ulazila u razred, a nije se želio vraćati kući istim putem kako Sanja ne bi krenula s njim. Čudno, čudno.

Taj petak, kada je njegovo srce nestalo, Nikola je ušao u kuću odsutnih misli, tužna pogleda, naprćenih usana. Ne zna objasniti zašto je nakon posljednjeg školskog sata htio sam krenuti kući, zašto se spremio u najbržoj brzini i zašto je izjurio poput munje iz škole kako ga Sanja ne bi sustigla. Ali zna da je zaboravio svoje srce. Stavio ga je odmah uz torbu, samo je trebao uzeti ključeve. Zato je i bilo srce na ključevima jer je mogao biti skoro siguran da će ključeve od kuće uvijek nositi sa sobom. Do ponedjeljka će biti bez srca! Roditelji su ga tješili da će se nekako snaći, napraviti će takav raspored da će zajedno u ponedjeljak izaći iz kuće dok on ne nađe ključeve u školi. Sigurno su mu ih sačuvali. Njegova tuga nije jenjavala.

Na zvuk zvona Nikola se trgnuo. Tko bi to mogao biti? Na vratima je glavom plave kose i poznatoga glasa bila Sanja! Svratila je najprije kući, a onda mu donijela ključeve koje je zaboravio u školi. Je li to bio stid ili nešto drugo, Nikoli se obrazi zarumene i promuća uz, ovoga puta, vrlo tih osmijeh - Hvala ti. A uz srce, koje je bilo Sanjin rođendanski dar, našlo se još jedno srce.

Katarina Čeliković

VOLIM...

Draga djeco!

"Dosadna" zima donosi nam sa sobom vesele događaje, pa su maskenbali polako ostali iza nas, u Valentinovu još uživamo u ovom vikendu, a ono što nas čeka je korizma. Pokušajmo u njoj napraviti „veliko spremanje“ srca koje nosimo i koje nam ispunjavaju misli i djela koje činimo. Hrcko vas podsjeća kako treba napraviti reda u glavi. Srce je glavni simbol ljubavi. Zabavite se na ovim stranicama misleći na svoje srce i potrudite se u danima koji dolaze čuvati i stvoriti „čisto srce“.

Korizma

Korizmeni stižu dani...
Bog me bliže k sebi zove.
Prisjećam se križnog puta,
teške muke Isusove.

Molit ću se malo više
i mami ću bolja biti.
Žrtvice ću činit male.
Tužne smjehom veseliti.

Trudit ću se od sveg srca
da Isusu budem bliža.
Možda mi se zbog tih djela
nasmiješi sa svog križa.

KUTIĆ ZA VRTIĆ

Pridruži brojeve srcima.
Podobljaj brojeve po crticama i oboji ih.

Znate li od srca napraviti kuvertu?! Slijedite fotografiju i složite od srca kuverticu koju ćete sigurno nekome uputiti, ili složiti neko pismo za dragu osobu. Potražite samo papir s nekim dezenom, ili obojite neko svoje srce, neka bude šareno i veselo, pa izrežite i složite u kuverticu!

Red u glavi

U glavi svakog dječaka
Najprije prave red
Tata i mama,
Baka i djed,
A potom i ostali.
Svatko nešto pričvrsti,
Stegne, olabavi,
Nešto namjesti,
Doda, popravi,
I strike i tete,
I učitelj u školi,
A onda jedna djevojčica
U njegovoj glavi,
Opet sve zablavlja.

Božidar Prosenjak

Marina Piuković

SVE U SVOJE VRIME...

*Bilo lito, bilo zima, proliće el jesen, salašari zorom
iziđu van i pogledaju nebo, kakav će biti dan... Po
oblacima se vidi oćel padat, po mirisu zraka se zna
oćel bit sunca. Zato se ipak ne zaboravlja za dan novi
zafalit dragom Bogu i preporučit da bude onako
kako bi bilo najbolje za ono isplanirano za taj dan.
Al opet – kako Bog da, po tom se ravna.*

Prela i poklade su prošli. Plesali smo, pivali, smijali se i šalili. Mi mali slatko (a i slano) ili, a veliki i pili. Tambure utihnule, fanci prošli... Mož počet korizma! Na Čistu sridu ide se u crkvu na misu i obred "pepeljenja" i počima korizma. Na salašu se i sudi dobro operu, negdi i pepelom istrljaju, kako više ništa masno ne bi dospilo u lonac, pa u tilo. U tom jednom danu, velika promina – sve utihne nikako... Ni zviždit se više ne smi, jer – korizma je. Vrime da se sitimo da se triba obratit i više virovat evanđelju, za post i pokoru što god istrpit, malo više Boga molit i dobri dila činit. Naši stari su se skromnije i oblačili, kako bi pokazali skrušenost i od isticanja u odivanju. Za prela smo se "pokazali" i veselili, čak i ludovali, možda poneki i sagrišili, a sad – do Uskrsa je vrime za primirit se i malo sabrat...

Korizma i križ nisu strašni! Naši stari nisu ljubili križ i klanjali mu se iz straha, već iz LJUBAVI! Znete li zašto? Križ su dvi grede. Jedna stoji upravo i – kaže stara priča – spaja Nebo i zemlju, Boga i čovika. Druga je vodoravna i spaja – sve ljude! Tako i Isus, kojem su ruke na križu raskriljene da – zagrle svakog čovika, bez razlike! Križ nas siti da nismo sami nigdi, da nas Isus čuva, voli, grli... "Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te, jer si po svojem svetom križu sav svit otkupio!", kaže se kad prođeš kraj križa. Triba se prikrižit i bar naklonit. Molit Put križa je isto jako lipo, al triba znat točno pročitat, pa onda i dica mogu dobit da mole koju od 14 POSTAJA. Zašto molimo, postimo, više se glasno ne zabavljamo do Uskrsa? Potrebno je nekad naći tišinu... Tišinu u sebi i u okolini. Nije to uvijek ni svugdi ni svakom

lako – al naši stari su znali izić i u atare, do križova, kako bi tišinu našli. Mi u varoši ni nemamo pravu tišinu, zato moramo čuvat salaše i blaženu tišinu na njima. Tišina nam je potrebna da porazmislimo kakvi smo, što radimo i je li možda nešto potrebno popraviti. Zašto činimo dobra dila? Dobra dila treba činiti uvijek, ali je nekako razumljivo da nas nakon sveg promišljanja o sebi, drugima i svitu u kojem živimo, naše srce i Isusov glas potaknu da budemo još spremniji činiti dobro...

Ako činimo dobro iz ljubavi, krug smo zatvorili: vraćamo se križu i Isusovom zagrljaju... Mnogi naši običaji potpuno iz vire izlaze i njoj nas vraćaju. Naš narod bez vire nikad nije ni mogao, ni tijo. Od prela do korizme sve ima svoje vrime i svoj smisao – čuvajmo ih...

Vesna Huska

HRCKO

Pokladnice

Pokladnice su vrlo popularni prigodni kolači (slastice) koji se pripremaju od dizanog masnog tijesta (za razliku od uštipaka, koji se pripremaju s praškom za pecivo), ali se ne peku u pećnici, već se prže u kupki od ulja. Pokladnice mogu biti punjene marmeladom i drugim nadjevom. Jedu se na poklade, ali i u drugim prigodama.

U hrvatskom standardnom jeziku za ovu se slasticu koristi naziv **pokladnica**, no u Slavoniji i Baranji uobičajen naziv je **krofna**, a u Zagorju i Međimurju koristi se naziv **krafna**. Hrvati u Vojvodini nazivaju ovu slasticu **fanki**.

Pokladnice su dobile naziv po pokladama, starom običaju maskiranja. U narodu se zadržao prilagođeni nje-mački naziv: **krafna** ili **krofna**. Kolač je ostavština još iz Austro-Ugarske.

Foto Bugenvilja - Krafne/Pokladnice

Recept

1 kocka svježeg kvasca
žlica šećera
žlica brašna
1 dcl mlijeka

Tijesto:

40 dkg brašna za dizana tijesta
sol
1 dl mlijeka
5 dkg maslaca
5 dkg šećera
3 žumanjka
2 žlice ruma

marmelada za punjenje
štaub šećer za posipanje

Zanimljivost

Austrija - Krapfen. U Austriji je krafna punjena nadjevom od vanilije ili marmeladom od marelica.

Bosna i Hercegovina - krofna.

Talijani imaju nakoliko naziva: **ciambelle, bomboloni, krafen i zeppoli.**

Norveška - smultring; Norvežani su veliki potrošači krafni; pojedu od 4-6 milijuna krafni godišnje.

Njemačka - Nijemci upotrebljavaju nekoliko naziva za isti kolač. Na sjeveru se zove **Breliner**, a **Krapfen** na jugu.

Poljska - paczek je poljski naziv za pokladnicu. Preljeva se glazurom od šećera ili se posipa šećerom u prahu.

Sjedinjene Američke Države - doughnut ili donut je američki naziv; ove krafne su jako zasitne zbog teškog preljeva od čokolade.

Srbija - krofna, najviše poznata u Vojvodini kao **fanak.**

Švedska - munk, što u doslovnom prijevodu znači „redovnik“. Šveđane je asocirala rupa u krafni i sam oblik krafne na frizuru redovnika u sredini obrija-ne glave, a sa strana ostavljene kose, pa je kolač dobio ime „redovnik“. **Munk** je kod Šveđana bez punjenja ili s nadjevom od vanilije i uvaljan u šećer.

Mađarska - szalagos fánk. U Mađarskoj se stavlja marmelada od marelice na krafne.

Miranda

Kad porastem, želio bih biti čovjek

Sedmogodišnji Radoslav Šolaja Karas iz Sombora obožava matematiku, član je dječje folklorne sekcije, kao i kluba ljubitelja biljaka HKUD-a „Vladimir Nazor“

Prošlotjedni Hrckov maskenbal bio je prava prigoda i idealno mjesto za stjecanje novih prijateljstava. Bilo je puno maskirane djece, a jedan dječak iz mogega okruženja isticao se po energiji i kostimu roza zeca. Tako mali, a tako ugodan sugovornik, odgovarao je na sva moja pitanja odlučno, širom otvorenih očiju i s pravom djetinjom iskrenošću. Doznajem da se zove Radoslav Šolaja Karas i da je iz Sombora. Od početka rujna je učenik prvog razreda OŠ „Dositej Obradović“. „U školi sam stekao puno novih prijatelja i polako spoznajem puno toga što mi nije bilo jasno dok sam bio mali. Obožavam svoju učiteljicu, ona baš sve zna“, oduševljeno priča Radoslav.

Vrlo je znatiželjan i discipliniran i voli što im učiteljica nove lekcije predaje kroz igru i smijeh. Kao i sva druga djeca, ima i svoj omiljeni predmet - matematiku. „Matematiku obožavam. Učimo zbrajanje i baš mi ide od ruke. Jako volim i rješavati zadatke. Osobito volim kad nam učiteljica daje domaću zadaću, uživam na taj način razvijati moždane vijuge“, priča nam ovaj starmali dječak.

Osim obveznih satova u školi, aktivan je i u „Školici sporta“ koja za njega predstavlja pravu razonodu. S brojnim malim prijateljima i i prijateljicama upija i svaku riječ trenera. Tako podiže svoju tjelesnu spremu, kako bi se kasnije mogao opredijeliti za neki od sportova i pravilno se razvijati. Uz glazbu radi vježbe s loptama i obručima, te uspješno svladava postavljene prepreke na malom poligonu. „Za sada volim sve sportove, a sve ih shvaćam kao djetinju igru. Sva djeca oko mene pršte od energije, a samo rijetki već sada znaju za koji će se sport kasnije opredijeliti“, kaže Radoslav.

Slobodno vrijeme provodi u igri s prijateljima, no postoji još nešto čemu on pridaje veliki značaj. „Pokraj svih obveza, dosta vremena odvajam za rad u HKUD-u 'Vladimir Nazor'. Od svoje šeste godine sam član dječje

folklorne sekcije. Redovit sam na probama, a kako je moja baka Klara Šolaja Karas tajnica udruge, tu mi je drugi dom. Često mi se događa da mi se sviđa neka pjesma, pa zapišem riječi i odmah ju učim napamet. Valjda mi je to u krvi. Volim recitirati, pa, kadgod mi se ukaže prilika, sudjelujem na priredbama naše udruge. Svi, meni toliko dragi ljudi, daju mi veliku potporu, a osobito moja baka.“

Radoslav je jedan od potomaka slavne obitelji, a od bake Klare doznajemo da je odmalena pravi obiteljski čovjek. „Otkako je spoznao svijet oko sebe, volio je ići

u posjet kod njegovog pradike Karla Karasa na salašu u Nenadiću. Uvijek ga je zvao dida. Tako mu je bilo zgodnije i jednostavnije. Bila je to nekakva njihova čudesna međusobna povezanost i znam da će dida Karlo uvijek ostati u njegovom srcu. Blago onom tko ima ovakvo dijete, vrlo pristojno, učtivo, a prepuno vrlina i energije“, kaže ponosna baka Klara. Iako je tek učenik prvoga razreda, već sada iskazuje i veliku brigu o biljkama. „Uključen sam u 'Nazorov' Klub ljubitelja biljaka pa sam do sada već svašta naučio. Ovaj klub vodi moja baka, pa ju uvijek mogu pitati ukoliko me nešto zanima. Toliko volim biljke, da bih volio, kad porastem, živjeti i raditi na salašu. To mi je ionako već sve poznato, jer uvijek s voljom pomažem mojima oko uzgoja životinja i svega što se radi na salašu“, poput odrasloga čovjeka razmišlja ovaj sedmogodišnjak.

Ima on još puno želja, ima još puno godina za razmišljanje o njima. „Kako mi je uvijek govorio

moj otac Damir Šolaja Karas, možda ću jednoga dana i promijeniti mišljenje o radu na salašu, ili ću upisati neku sasvim treću školu, vrijeme će pokazati, ali znam da na prvom mjestu želim postati dobar čovjek“, netipičnim riječima za svoje godine završava priču Radoslav i već se hvata u vlakić kojega je poveo njegov omiljeni Hrcko.

Maja Andrašić

GLAZBENI KUTAK

TOP LISTA HRVATSKOGA RADIJA - SIJEČANJ 2013.

IVANA MARIĆ - Hodaj
ELEMENTAL - Neustrašivi
DOGMA feat. SAŠA ANTIĆ - Trudiš se da budeš
KLAPA KAMPANEL - Reci mi što
NEKI TO VOLE VRUĆE - Naslovna strana
MAYALES - Ti dobro znaš kome pričam
JELENA RADAN - Sjeti me se, ljube
MANGROOVE - Blizu
GUSTAFI - Funerali
SHEITANS - Večeras ću možda svratiti do tebe

IVANA MARIĆ - Hodaj

Hodaš u ljepoti
Kao noć, čisto i sjajno
Bez oblaka
Prepoznajem te očima
Kroz svjetlost laganu
Kada nebo dan negira,
Dok se sjene igraju
Na tvome licu...na tvome licu.

Hodaš u ljepoti
Tamo gdje osmjesi osvajaju
S pregršt tonova na obrazu
Mirnim umom u nastavku
Vječno jaka, vječno živa, predivna
Hodaš u ljepoti, a ja se skrivam...

Hodaj i nemoj nikada stati
Ja želim te takvu zapamtiti!

Da mi pogledom ne uzvратиš
Nema tih riječi
Što bih rekla, što bih rekla
Kada je za priču kasno već
Hodaj i nemoj nikada stati
Nikad, nikad, nikad nikad!

Hodaj i nemoj nikada stati
Ja želim te takvu zapamtiti! (2x)

Hodaj i nemoj nikada stati
Želim te, želim te takvu zapamtiti!

HRCKO

KINOMANIA

Zambezija

Na rubu veličanstvenog vodopada smjestio se užurbani grad ptica pod imenom Zambezija. Poznat kao najsigurniji grad u Africi, Zambezija postaje mali raj u kojem ptice svih vrsta i boja žive u harmoniji i miru. Naš junak Kai, inače mladi sokol, usprkos protivljenju svoga oca, odluči napustiti tu utvrdu mira u želji da se pridruži prestižnom jatu čuvara. Ubrzo otkriva kako ga tehnika letenja ne čini najboljim čuvarom već privrženost, hrabrost i odanost svome jatu.

Na putu do zvijezda

Talentirani brucoši i brucošice donose nam raspjevanu priču o natjecateljskim zborovima američkih fakulteta i napetom rivalstvu koje vlada među njima. "The Barden Bellas" je ime ženskog a capella zbora

koji se diči svojim izvedbama popularnih pop pjesama, a njegove članice su sve redom studentice kojima je jedino njihov izgled bitniji od sjajnog akademskog uspjeha.

Bliži se i ovogodišnje finale te će se morati pregrupirati i poduzeti neke neočekivane promjene kako bi ostvarile dobar rezultat. "Belle" održe audiciju za nove članove, a među prijavljenima je i mlada buntovna brucošica Beca kojoj je najviše stalo do njene karijere DJ-a. Beca se aktivno uključuje u rad ovog zbora te će "Belle" zahvaljujući njoj iz temelja promijeniti svoj imidž i repertoar...

Kraljevstvo izlazećeg Mjeseca

Romantična komedija za mlade. Priča prati dvoje zaljubljenih klinaca koji bježe iz izviđačkog kampa, pa za njima u potragu kreću članovi obitelji, gradski šerif i šef izviđača...

Priredio: Z. Sič

1. Promatrajući gornju sliku, na donjoj docrtaj i oboji ono što nedostaje:

2. Pronađi pet razlika između dvije slike:

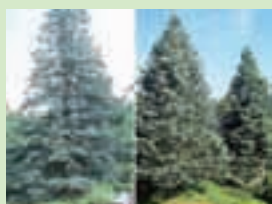
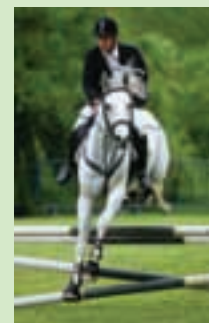
3. U osam smjerova pronadi i precrtaj sljedeće riječi: LASTAVICE, RODE, VRABAC, KOS, BIK, JUNICA, STAJA, KONJ, ŽDRIJEBE, JAHANJE, OVAN, JANJE, OBOR, KOZLIĆ, TOR, PILE.

Preostala slova dat će konačno rješenje - naziv za biljke čije lišće ostaje na granama cijele godine. Lišće je najčešće u obliku iglica, otpada polako cijele godine, a istodobno raste novo.

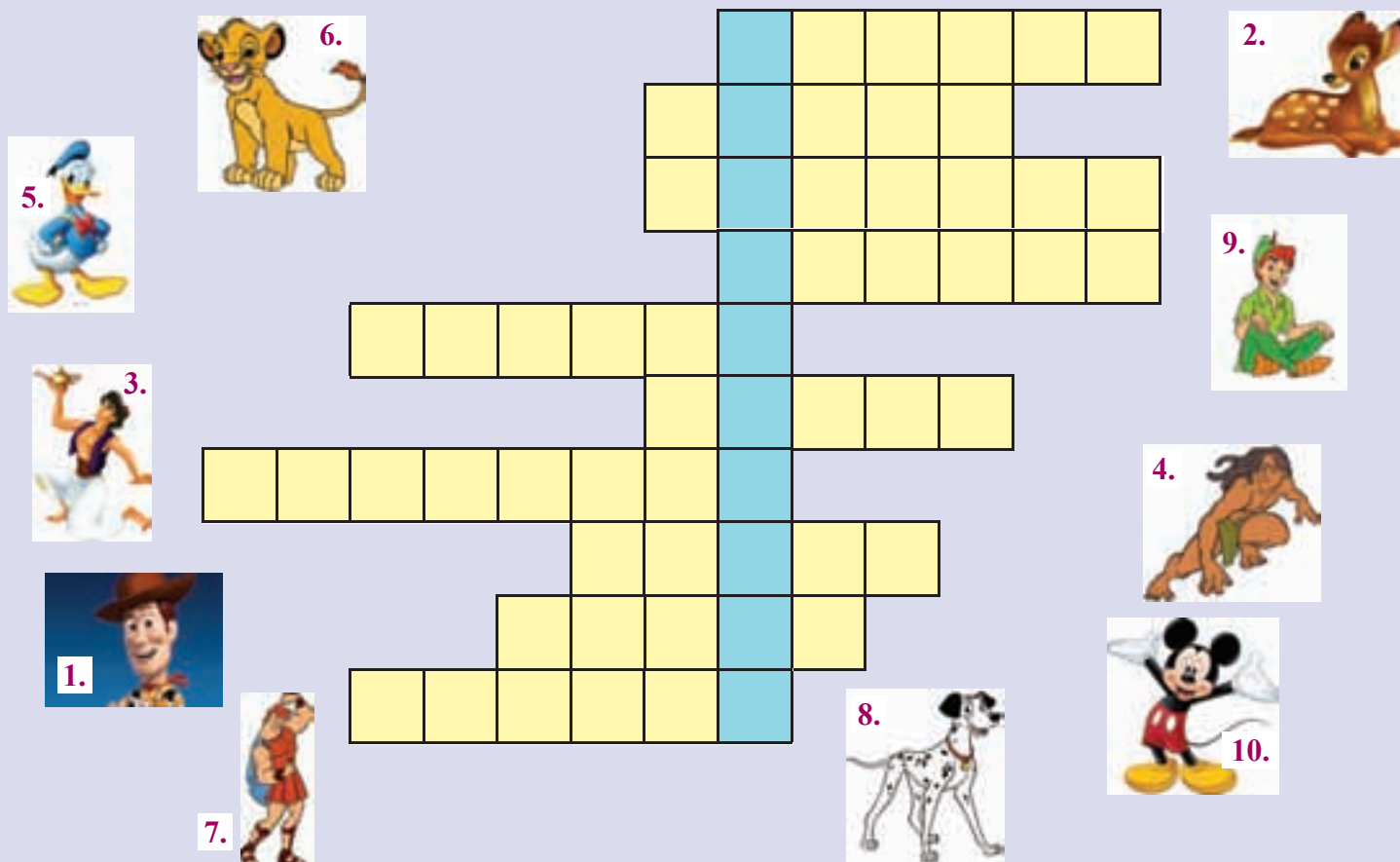
Upiši rješenje u kvadratiće ispod osmosmjerke.

O	J	E	B	E	J	I	R	D	Ž
B	A	E	NJ	A	J	V	A	E	Z
O	H	D	A	K	N	Z	C	Ć	E
R	A	L	O	A	E	I	P	I	A
N	NJ	S	V	E	V	E	I	L	C
	E	O	B	A	D		L	Z	I
R	I	LJ	T	O		K	E	O	N
O	NJ	S	R	B	I	K		K	U
T	A	O	C	A	B	A	R	V	J
L		E	K	A	J	A	T	S	

4. Podsjetimo se nekih filmskih i strip junaka poznatoga tvorca crtača. Riješi križaljku prema ponuđenim slikama likova i u označenim poljima dobit ćeš njegovo ime i prezime. Imena napiši po engleskom pravopisu.

INTERESANTNO JE ZNATI 😊

1. Slonovi su jedine životinje koje ne mogu skočiti.
2. Polarni medvjedi su ljevoruki.
3. Krokodili ne mogu isplaziti svoj jezik.
4. Leptir kuša (osjeća) svojim nogama.
5. Morske zvijezde nemaju mozak.
6. Komarci imaju zube, čak 47.
7. Noj ima veće oko od mozga.
8. Konji spavaju stojeći i mogu provesti po nekoliko mjeseci da ne legnu.
9. Medvjedi se boje glazbe.
10. Štakor može izdržati bez vode duže od kamile.
11. Pčele moraju posjetiti 4 milijuna cvjetova, preći 4 puta duži put od opsega zemlje za jedan kilogram meda.
12. Morski psi se nikada ne razbolijevaju, jer su imuni na sve poznate vrste bolesti.
13. Šišmiši uvijek skreću na lijevo kada izlaze iz pećine.
14. Puževi mogu spavati čitave tri godine.
15. Ukupna masa svih mrava na svijetu veća je od ukupne mase ljudske populacije.

5. Oboji sliku:

Z. Sič

23

Venecijanske maske

Simboli prekrasnoga grada Venecije zasigurno su gondole i maske. Ovoga puta želim vas naučiti kako napraviti masku kojom ćete ukrasiti prostor u kojem boravite.

Za izradu jedne venecijanske maske ne trebate puno novca, ali vam je potreban onaj glavni sastojak svake kreativne radionice – dobra volja. Postupak izrade je zabavan i ne zahtijeva posebnu vještinu, a zauzvrat ćete dobiti lijep ukras.

Prvo što trebate, i bez čega ne možete, jest kalup za gips u obliku maske. U njega trebate uliti gips u omjeru 3 mjerice gipsa i jedna mjerica vode (smjesu treba dobro izraditi prije ulijevanja).

Maska može ostati bijela ili ju prebojite zlatnom ili srebrnom bojom u spreju. Oslikati ju možete akrilnim bojama, a raznobojni će joj gliteri dati šarm.

Za dodatnu dekoraciju dobro dođe perje, biseri i drugi ukrasi, u svakom slučaju venecijanska maska može biti šarena i kičasta.

Kako su to drugi napravili pogledajte na fotografijama, sigurna sam da vam neće nedostajati ideja. Uživajte!

Miranda

Ponešto o venecijanskim maskama

Prvi zapisi o karnevalu u Veneciji datiraju iz 1286. godine. Javno je nošenje maski na početku bio privilegij bogatih, a kasnije su maske mogli nositi svi i to tijekom čitave godine, osim u vremenu posta. Za razvoj maski važna je „Commedia dell'arte“ koja je dala poznate maske i tipizirane likove Harlekina, Pulcinella i dr.

